

niedziela, 05.11.2023

Świadek i Ewangelizator - św. Paweł [1 Tes 2, 7b-9.13]

Bracia: Stan?li?my po?ród was pe?ni skromno?ci, jak matka troskliwie opiekuj?ca si? swoimi dzie?mi. B?d?c tak pe?ni ?yczliwo?ci dla was, chcieli?my wam da? nie tylko Bo?? Ewangeli?, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem stali?cie si? nam drodzy. Pami?tacie przecie?, bracia, nasz? prac? i trud. Pracowali?my dniem i noc?, aby nikomu z was nie by? ci??arem. Tak to w?ród was g?osili?my Ewangeli? Bo??. Dlatego nieustannie dzi?kujemy Bogu, bo gdy przejdzie?cie s?owo Bo?e, us?yszane od nas, przyj?cie je nie jako s?owo ludzkie, ale jako to, czym jest naprawd? – jako s?owo Boga, który dzia?a w was, wierz?cych.

>P<

Na początek krótka historia: „Pewien uczony miał w swoim studio ogromny zegar ścienny, który wybijał uroczyście godziny, bardzo powoli, ale również bardzo głośno. - To panu nie przeszkadza? - spytał student. - Nie - odpowiedział uczony - dlatego, że ciągle muszę zadawać sobie pytanie, co zrobiłem przez minioną godzinę”¹. Przywołuję tę historię, ponieważ uświadomiła mi ona prawdę o życiu i posługiwaniu samego św. Pawła Apostoła. Słyszeliśmy dziś w II czytaniu zaczerpniętym z Pierwszego Listu do Tesaloniczan o tym, że autor tego listu streszcza, wyjaśnia tajemnicę swojej obecności wśród mieszkańców Tesalonik. Była to wspólnota, założona przez Pawła jako jedna z pierwszych w Europie. Składała się ona w dużej mierze z nawróconych pogan, wywodzących się z biednych, niskich warstw społecznych. Chrześcijanie w Tesalonikach stanowili często ubodzy, ciężko pracujący robotnicy i niewolnicy. Paweł pracując pośród nich - wytwarzając namioty - ze swojego warsztatu pracy, czyni miejsce głoszenia Ewangelii o Jezusie. Dla nikogo nie chciał być ciężarem, angażował się bardzo mocno, nie tylko głosząc Dobrą Nowinę, ale także ciężko pracując. W Liście tym, Paweł utwierdza wiernych w Chrystusa. Pragnie, by trwali w wyznawanej przez siebie wierze. Píše do nich: „Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko Bożą Ewangelię, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy” (1 Tes 2, 8). Ma świadomość, że jest im ciężko. Tesaloniczanie są prześladowani przez pogan za wyznawaną wiarę w Chrystusa, dlatego św. Paweł chwali ich, że mimo przeciwności stali się wzorem dla innych ludzi. Zapewnia ich, że Wybawca - Jezus nadejdzie. Podtrzymuje ich nadzieję, aby byli dzielni i mocni. Św. Paweł posługuje się też bardzo pieszczotliwym obrazem matki opiekującej się swoimi dziećmi. Podobnie jak matka daje swoim dzieciom to, co najlepsze ze swojego życia, funkcjonowania, podobnie czyni św. Paweł Tesaloniczanom dając samego siebie, swoją duchowość, świadectwo o Jezusie, a tym samym przyczynił się do tego, że i oni mogli wzrastać duchowo. Paweł „zyskał Tesaloniczan, ponieważ dla nich oddał całe serce, zaangażowanie i życie”². O to samo chodzi w naszym chrześcijańskim życiu. Nie możemy zatrzymać się w miejscu, jeśli chodzi o wyznawaną przez nas wiarę. Zachęcenie jesteśmy do tego, by ciągle się rozwijać i poznawać Boga. Pomagają nam w tym: Słowo Boże, sakramenty, modlitwa, aktywność, zwyczaje i różne tradycje. Wzrastać w wierze, nie tylko możemy w pojedynkę, lecz także we wspólnocie. W Kościele Katolickim mamy mnóstwo różnych wspólnot, wierzących ludzi, którzy pomagają sobie wzajemnie trwać przy Bogu, mobilizować się, podtrzymywać kiedy trudno. Wystarczy wspomnieć funkcjonujące w naszej parafii grupy i wspólnoty: Żywy Różaniec, Legion Maryi, Odnova w Duchu Świętym, Neokatechumenat, Rycerze Kolumba, Archidiecezjalny Ośrodek Katechumenalny, Krąg Biblijny i wiele innych. Warto rozejrzeć się dookoła i znaleźć miejsce dla siebie we wspólnocie. Wtedy o wiele łatwiej jest rozwijać swoją wiarę. Niech przykład św. Pawła dodaje nam odwagi!

fot. pixabay

Jeśli podoba Ci się to, co tutaj znajdujesz możesz zaprosić twórcę na wirtualną kawę :) Wystarczy kliknąć w link: buycoffee.to/mocwslabosci Dziękuję za okazane wsparcie! :)

1) B. Ferrero, „Czasami wystarczy promyk słońca”, Warszawa 2005, s. 8. 2) ks. P. Śliwiński, ks. M. Kowalski, „Jutro niedziela. Rok A”, Kraków 2019, s. 491.